

Az utazásról Mihályfi Dávid 11.B osztályos tanuló készített videót, amely [megtekinthető itt](#) .

Amint tudomást szereztem az utazásról, rögtön jelentkeztem. Tavaly olyan pozitív élményekkel gazdagodtam, hogy tudtam, örölség lenne elszalasztani egy ilyen lehetőséget. Véleményemet mások is osztották, így hamarosan nem maradt több hely további utasok számára. Deák Anikó tanárnő örömmel állapította meg, hogy évek óta nem akadt ennyi jelentkező.

Július 12-én sebesen szeltük át Európát, eközbén érintve a csodálatos Passaut, amit a bajor Velenceként is ismerhetünk. Egyedi stílust követő tarka házai, a gyönyörű Dóm és a várost körölvő folyók varázslatos hangulatot kölcsönöztek ittlétünknek. Másnap átkelhattünk a híres Csalagúton, melyen röpke 40 perc alatt eljutottunk Nagy-Britanniába.

Számomra Anglia mindig is egyike lesz a világ legcsodálatosabb országainak. Az itteni emberek mélyen fejet hajtanak őseik előtt, kik valaha a fél világot uralmuk alatt tartották. Tisztelettel öveznek mindent, ami emlékezteti őket arra, hogy hova születtek és büszkén vállalják különc szokásaikat, mert ezt jelenti angolnak lenni.

Canterbury utcáin, lépten-nyomon több száz éves épületekbe botlik a kíváncsi látogató. Az ember úgy érzi, mintha magát a történelmet látná megelevenedni ősrégi templomok és házak formájában, melyek már akkor is álltak, mikor Shakespeare még meg sem született. Nem vagyok különösebben vallásos, de hirtelen elöntött az áhítat, ahogy beléptem az ottani katedrálisba. Nem az építészek szemet gyönyörködtető munkája, hanem annak a rengeteg embernek a hite emelte szentté ezt a helyet, akik itt imádkoztak az idők folyamán.

Az elkövetkezendő napokban London hatalmas metropoliszának belsejébe nyertünk betekintést. Sosem vonzott a nagyvárosok nyüzsgése, mégis teljesen a hatalmába kerített a sokszínűségével. Itt értettem meg igazán, hogy mit jelent a világváros fogalom: a népcsoportok és kultúrák mindegyike megtalálható.

Párizst nem könnyű leírni. Olyan megfoghatatlan atmoszférával rendelkezik, hogy csak az értheti meg igazán, aki járt ott. Az erőteljes bohém szellemiség szinte elnyeli a gyanútlan turistát. A művészek paradicsomaként is emlegetik, mégpedig joggal. Festők, írók és zenészek kavalkádja tolong az utcákon, hogy megmutathassák tehetségüket a járókelőknek. Végeláthatatlan éttermek, vendéglők sorakoznak, hogy rabul ejtsék szívünket és gyomrunkat ínycsiklandozó fogásaikkal. Érzékszerveink egy pillanatnyi nyugtot sem lelnek, annyi a befogadandó inger. Bármerre jársz, látnivalóban, illatban vagy zenében biztosan nem szenvedsz hiányt. Hausmannak hála, az épületeket olyan egységes harmónia jellemzi, mely

ritka kincsnek számít egy akkora világvárosban, mint Párizs.

Szálláshelyünk rendkívül kellemesnek bizonyult, különösen az utolsó napokra, amikor már mindenki hozzászokott az új körülményekhez. A lakóparkokat most is gyönyörű vidékek övezték, a szerencsésebbek akár nyulakat és rókákat is láthattak. Angliában a szórakozni vágyók este lesétálhattak a tengerpartra, vagy elmehettek az ottani Fun Works-be, ahol különböző játéktérmekek és előadások vártak rájuk. A tájékozódás sem okozott gondot, hiszen egymás közelében lévő lakókocsikat kaptunk.

Bár a mi „kis” csapatunk nagyon jól bírta az iramot, a buszunk annál kevésbé. Valahol Bécs alatt vettünk tőle könnyes búcsút, miközben a tűző nap is sanyargatott bennünket. Pár óra várakozás után megérkezett a felmentő csapat az új járművekkel, így az utazás további akadályok nélkül folytatódhatott. Deák Anikó tanárnő pedig kieszközölte, hogy kárpótlásul elmehessünk Bécsbe az adventi vásárra, még hozzá ingyen.

Társaim hősiesen állták a sarat, egy zokszót sem lehetett hallani az egész út során. Lelkesedésük, türelmük és végtelen kitartásuk erőt öntött mindenkibe. Társaságunk felnőtt tagjai is mindent elkövettek, hogy jól érezzük magunkat, s állíthatom, hogy fáradozásuk nem volt hiábavaló.

Kedvenc állomásaim közé sorolnám a Madame Tussaud Panoptikumát, ahol alkalmam nyílt életnagyságban is szemügyre venni a világ hírességeit, valamint Disneylandet, ahol sikerült rátalálnom a még mindig bennem élő gyerekekre.

Nagyon szerencsésnek érezhetem magam, hogy eljutottam ilyen csodálatos, távoli helyekre. A hosszú utak során az ember önmagában is új dolgokat fedezhet fel. A sok látnivaló, élmény és tapasztalat gazdagabbá teszi a lelkünket és ez olyan ajándék, melyben mindenkinek részesülnie kellene.

Gellén Anna 11.C

Az idei tanév hasonló izgalmakat rejteget - új úti cél, új felfedezések. Hamarosan hirdetjük...